

« چهار تذکر برای این ایام نورانی »:

تذکر اول: هر سال چهار فصل و هر فصل « رزق » خاص خودش را دارد:

وَ جَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَ بَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ (فصلت/ ۱۰)
در فراز (زمین) رواسی را قرار داد و مبارکشان کرد و خوردنیهایشان را در ۴ فصل برای سائلین مقدر نمود.
ظاهراً « ماه رجب » (و شعبان و رمضان) نیز فصل « خودشناسی » و « خداباوری » و « فهم نبوت، رسالت، امامت و ولایت » است که میوه آن باید « خودسازی » و « رشد » و « بالندگی » باشد.

نکته دوم: پیشنهاد می‌کنم آنها که « توفیق اعتکاف » دارند و آنها که « چنین توفیقی ندارند » اوقات بسیار ارزشمند خود را حداقل در « این سه روز نورانی » به « سه بخش » تقسیم کنیم:

اول: « بخش کارهای جمعی »، دوم: « بخش کارهای گروهی ». سوم: « بخش کارهای انفرادی ».
اول: کارهای جمعی مثل: نماز جماعت (و نماز جمعه) و نماز قضا با جماعت، دعا، شنیدن سخنرانی ...
دوم: کارهای گروهی (با چند نفر در اعتکاف یا با افراد خانواده) مانند: ۱- روخوانی مکرر یک صفحه قرآن.
۲- دقت در ترجمه آیات همان صفحه. ۳- گفتگو پیرامون یک آیه یا یکی از واژه‌های همان صفحه.
۴- خواندن دعاهای ماه رجب و دقت در ترجمه آنها باهم، ۵- بررسی و نقد یک کتاب مناسب، ...
سوم: کارهای انفرادی مثل: ۱- انجام « نمازهای خاص ». ۲- « تفکر در قرآن و در اذکار مختلف ». ۳- « خواندن دعاهای صحیفه سجادیه و فرازهایی از نهج البلاغه و صحیفه فاطمیه و مفاتیح ... ». ۴- خواندن یک کتاب مناسب، ۵- « استغفار و توبه » و « تطهیر قلب » خود از « کینه‌ها ».

نکته سوم: امیرالمومنین صلوات الله علیه می‌فرماید: « أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ تَرْكُ الْعَادَةِ » (بهترین عبادت، ترک عادت‌هاست).

لطفاً در این « اردوی ۳ روزه » (در مسجد یا در خانه) چنان « عقلانیت، تفکر، اراده، معرفت و ایمان » خود را « تقویت » کنیم که بتوانیم « عادت‌های » خود را در هر زمینه‌ای « بشناسیم » و آنها را « کم » کنید.

نکته چهارم: هر انسانی هر لحظه « ۲ من عقلانی و نفسانی » دارد که در « ستیز » با یکدیگرند، در

« ۵ آیه » زیر (که انگار خلاصه قرآن‌اند) « سرانجام کارکرد این ۲ من » بیان شده لطفاً به آنها بیاندیشیم:

۱- (محصول نفسانیت): فَأَمَّا مَنْ طَغَى (۳۷) وَ آثَرَ كَرِيمًا كُنَدَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۳۸) فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى (۳۹)

۲- (ثمره عقلانیت): وَ أَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَ نَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى (۴۰) فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى (نازعات/ ۴۱)

پس ثمره اصلی اعتکاف باید محاسبه نفس باشد: حاسبوا قبل أن تحاسبوا زنوا أنفسكم قبل أن توزنوا

زیرا اعتکاف برای « وارستگی از نفسانیت و منیت » است و معتکف باید بکوشد مالک نفس، حواس، شهوت، ذهن و خیال خود شود: یا مالک؛ فاملك هواك و شح بنفسك عما لا يحل لك (نامه: ۵۳)

معتکف باید بکوشد: « خودخواهی و غفلت » خود را مهار کند و تعهداتش را بشناسد و به آنها ملتزم شود.

اعتکاف کلاس « غفلت‌زدایی » و « خداباوری و شارژ بندگی و عشق‌ورزی » با: سرچشمه مهر و امید و

نور است تمرین « درک در محضر او بودن » است: یا ایها الذین آمنوا! اذکروا الله ذکرًا کثیراً (احزاب/ ۴۱)

اللَّهُمَّ؛ فَاهْدِنِي هُدَى الْمُهْتَدِينَ وَ ارْزُقْنِي اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ

وَ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ وَ اغْفِرْ لِي يَوْمَ الدِّينِ.